

det Forslag til Lov om Ændring i Loven af 20. December 1924 om Valutaforanstaltninger, som nylig er vedtaget af Folketinget efter Indstilling fra et Folketingsudvalg. Alle fire politiske Partier deltog i Indstillingen, som gik ud paa Lovforslagets uforandrede Vedtagelse. Og Vedtagelsen i Folketinget skete med over 100 Stemmer for, medens 6 stemte imod.

Som det fremgaar af Titelen, betegner Lovforslaget en Fortsættelse af den Lovgivning om Valutaforholdene, der fandt Sted i December Maaned i Fjor, og Ændringen er, som man vil vide, nødvendiggjort ved den stærke Stigning i Kronens Kursværdi, som er foregaaet i Løbet af indeværende Aar, en Stigning, der blev stærkere, end man havde ventet, og vel tillige paa sin Vis stærkere, end man havde haabet. Der maa nødvendigvis foretages visse Ændringer i den gældende Lov, idet det jo staa klart for alle, at det vilde være en Ulykke, om Nationalbanken ikke var forpligtet til nu at sætte noget imod, hvis en ny Bevægelse vilde søge at føre Kronen nedad mod den Minimumsværdi af ca. 70 Ø., der er fastsat i den nugældende Valutalov. Men hertil kommer, at det vil være nødvendigt, at den Dollarkredit, der ifølge Loven er stillet til Nationalbankens Raadighed under Statens Medvirkning som et Middel i Bestræbelserne for at holde en bestemt Kurs, maa kunne anvendes til Stabilisering af Kronen ved et højere Niveau end det, der er fastsat i Loven af 1924, formentlig ved det Niveau eller omkring det Niveau, som nu er naaet.

Lovforslagets Indhold er ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt. Det bemyndiger Finansministeren til at medvirke ved Tilvejebringelsen af den nævnte Dollarkredit, som altsaa er optaget, og bestemmer, at Kreditten stilles til Raadighed for Nationalbanken som Valutareserve under den nye Lovs ændrede Vilkaar. Endvidere bestemmes det, at den Kursegaliseringsfond, som oprettedes ved Lov af 16. November 1923, hvilken Lov udløber i indeværende Aar, nu skal afvikles i Overensstemmelse med de i Loven fastsatte Regler. Som man vil erindre, var Nationalbanken og Staten hver interesseret med to Femtedele i denne Fond, medens de private Banker tilsammen havde den ene Femtedel. Den regnskabsmæssige Afvikling vil altsaa nu finde Sted, og efter at det er sket, er det Hensigten at tilbagebetale den Del af Fonden, der er optaget i Dollars, medens man vil forny Sterlingkreditten. Det er udtrykt saaledes i Forslaget, at Finansministeren bemyndiges til Medvirken ved Optagelse af et Laan paa

indtil 3 Millioner Pund Sterling. Denne Kredit stilles paa samme Maade som den tidligere optagne Dollarkredit til Nationalbankens Raadighed, og Finansministeren bemyndiges til paa Statens Vegne af yde Statsgaranti derfor. Det fastsættes i Loven, at Dollarkursen ikke maa overstige 4 Kr. 20 Ø., idet der dog gælder den Dispensationsbestemmelse, at hvis særlige Forhold maatte nødvendiggøre det, kan Ministeren indrømme Lempelser, naar Finansministeren og det bestaaende Udvalg angaaende Valutaloven anbefaler det. Dollarkursen maa dog under ingen Omstændigheder overstige 4 Kr. 35 Ø. Disse to Kurser svarer til en Kroneværdi af $88\frac{3}{4}$ og $85\frac{3}{4}$.

Der har været forhandlet med Nationalbanken om dens Bidrag til Imødegaaelse af de Udgifter, der kan blive forbundet med Valutaordningens Opretholdelse, og medens det i den gamle Lov er bestemt, at Nationalbanken sætter 2 Aars Overskud ind paa Foranstaltningerne, er dette nu foreslaaet ændret til 4 Aars Overskud, altsaa Overskuddet i Aarene fra 1924—25 til og med 1927—28. Dette er bl. a. begrundet ved, at Staten maa bære en noget større Risiko efter de ændrede Regler angaaende Kursegaliseringsfonden, som jeg forud har nævnt.

Dernæst indeholder Lovforslaget med Hensyn til den saakaldte Valutacentral, der som bekendt bestaar i Henhold til en særlig Lov, en Bestemmelse om, at Valutarestriktionerne efterhaanden, naar man anser det for rimeligt, skal kunne sættes ud af Kraft ved kgl. Anordning. Dette er ikke mindst begrundet ved Henvendelser fra visse Erhvervskredse, som har følt sig særlig ramte ved Loven om Valutacentralen og de Bestemmelser, den har medført. — Endvidere er det Hensigten, at Loven om Kursegaliseringsfonden skal kunne ophæves ved kgl. Anordning, det vil sige, naar den Omordning har fundet Sted, som jeg forud nævnte.

Det foreliggende Lovforslags § 4 indeholder en Ændring i Loven fra i Fjor, som ikke i og for sig angaar Valutaforholdene, men angaar den Ret til at udstede Skatkammerbeviser, som Finansministeren fik ved samme Lov, i hvilken der stod, at der kunde udstedes Skatkammerbeviser paa 3 eller 6 Maaneder. Da det har vist sig ønskeligt ogsaa at kunne udstede dem paa 4 eller 5 Maaneder, er der nu i Folketinget indsat den lille Ændring, at Skatkammerbeviserne kan udstedes paa indtil 6 Maaneder.

Denne Lov betyder, at man vil for-